

INDGÅET
18 APR. 2012
Beskæftigelsesministeriet

Beskæftigelsesministeriet
Ved Stranden 8
1061 København K

Att.: Chefkonsulent Stig Hansen Nørgaard

Vedrørende EU-kommissionens forslag til regulering af strejkeretten

Ved e-mail af 28. marts 2012 har Beskæftigelsesministeriet forespurgt om KL's bemærkninger til Kommissionens forslag til forordning om udøvelse af retten til kollektive skridt inden for rammerne om etableringsfriheden og den frie udveksling af tjenesteydelser.

KL skal i den forbindelse bemærke følgende:

KL's svar er struktureret således:

1. Hjemmel for forslaget
2. Valg af EU retligt instrument
3. Grundlæggende rettigheder og almindelige EU retlige principper
4. Legitimeringstiltag via ILO konventioner
5. Forskellige kategorier af arbejdstagere der omfattes
6. Arbejdsgivernes ret til selvforsvar (lockout)
7. Forordningens anvendelsesområde
 - a. Almindelige interessekonflikter
 - b. Grænseoverskridende interessekonflikter

Ad 1 Hjemmel for forslaget

EU kommissionen har valgt at søge hjemlen til forslaget i EU traktatens artikel 352 der siger:

"Såfremt en handling fra Unionens side forekommer påkrævet inden for rammerne af de politikker, der er fastlagt i traktaterne, for at nå et af målene heri, og disse ikke indeholder fornøden hjemmel hertil vedtager råddet... passende bestemmelser hertil".

Havde man valgt artikel 153 stk. 5, der klart siger at unionen ikke har kompetence til at regulere strejkeforhold, havde man ikke kunne fremkomme med forslaget.

Den 17. april 2012

Ref HBS
hbs@kl.dk
Dir 3370 3208

Weidekampsgade 10
Postboks 3370
2300 København S

Tlf 3370 3370
Fax 3370 3062

www.kl.dk

1/4

Kommissionen forsøger at legitimere sit valg med en argumentation om at EU domstolen har vist at strejkeretten ikke kan udelukkes fra EU rettens anvendelsesområde.

KL finder denne argumentation uholdbar. EU kommissionen får ikke ny supplerende kompetence fordi EU domstolen har været tvunget til at afgøre Laval sagen (C-324/05) med nogle bemærkninger om strejkeretten.

Det har tidligere været den danske regerings politik at brugen af artikel 352 (samt dens tidligere versioner) kun burde benyttes i tilfælde hvor EU regulering var absolut nødvendigt. KL finder at denne nye brug af artikel 352 bør afvises.

Ad 2) Valg af EU retligt instrument

Kommissionen har valgt det mest omfattende integrationsinstrument den har mulighed for nemlig en forordning. Den skal anvendes direkte i medlemsstaterne uden nogen form for transformering. Faglige voldgifter, Arbejdsretten, Højesteret og andre domstole skal lægge en EU-forordning til grund for sine afgørelser hvis de påberåbes. En EU forordning har forrang for enhver dansk retskilde. Valget af det mest integrationsfremmende retsmiddel står i kontrast til den utroligt åbne formulering af selve forordningen. Herved åbnes der for en ganske stor mængde retlig aktivisme der ikke er et ukendt fænomen i EU retten.

Kommissionen egen begrundelse om, at dette vil mindske reglernes kompleksitet og øge retssikkerheden, virker konstrueret og er uden nogen form for troværdighed. Tværtimod vil retsusikkerheden blive øget med dette valg af retsinstrument. KL anbefaler brugen af et andet retligt instrument end forordning.

Ad 3) Grundlæggende rettigheder og almindelige EU retlige principper

Fastlæggelse af strejkeretten som en grundlæggende rettighed i en forordning åbner for en ganske uoverskuelig retlig situation.

I Mangold sagen (C-144/04) fik man syn for den retlige skabelseskraft som ophævelsen af aldersdiskrimination til almindeligt EU retlig princip havde. Ingen havde mulighed for at beskytte sig mod den retsudvikling der herved blev skabt. I Danmark fik det umiddelbart konsekvenser i forhold til funktionærloven. En tilsvarende kreativ udvikling omkring strejkeretten kan forudses hvis princippet gennemføres i forordningen. KL anmoder derfor om at dette princip udgår af forordningen.

Ad 4) Legitimeringstiltag via ILO konventioner og retspraksis fra den europæiske menneskerettighedsdomstol

Brugen af henvisninger til ILO konventioner og deres forståelse er ganske systematisk skæv. Der henvises til ILO konvention 87 samt ekspertkomiteens fortolkning heraf.

Men i ILO konvention står der intet sted at den etablerer en strejkeret. Fra konventionens skabelshistorie fremstår det ganske klart at det netop ikke var tilfældet.

Det er korrekt at ekspertkomiteen gennem årene har indfortolket en sådant ret, men ekspertkomiteen er ikke hjemlet i ILO's vedtægter til fortolkning af ILO konventioner. Komiteen er udelukkende beregnet som en teknisk komite der kommer med skriftligt oplæg til Applikationskomiteen der i henhold til ILO vedtægter er det rette forum til fortolkning af ILO konventioner.

Applikationskomiteen har aldrig anerkendt at der kan indfortolkes en strejkeret i konvention 87. Der er således tale om en vildledning når EU kommissionen lader det fremstå som om der i ILO er etableret en strejkeret når man har ratificeret konvention 87.

Kommissionen henviser også til afgørelser i den Europæiske Menneske retsdomstol specielt sagerne Demir af 12/11 2008 samt Enerji Yapi-Yol Sen af 12/4 2009.

Men i Demir sagen fremgår det ikke, at der er en strejkeret knyttet til menneskerettighedskonventionen. Derimod er indgåede overenskomster beskyttet af konventionen.

I Enerji Yapi-Yol sagen fremgår det kun at strejkeretten ikke er absolut og at visse typer af arbejdere ikke oppebære disse rettigheder (præmis 32). Dette forhold forbigås fuldstændig af kommissionen. Bedømmelsen og rækkevidden af kendelsen er derfor tvivlsom.

Ad 5) Forskellige kategorier af arbejdstagere der omfattes

EU kommissionen skelner ikke mellem forskellige kategorier af arbejdere der alle tildeles de samme rettigheder i forordningen.

I såvel Danmark som i Tyskland er der en stor gruppe tjenestemænd hvis strejkeret er eksplicit udtaget i nationalt regi. Selv om disse grupper formodentlig ikke er de hyppigste ansatte der omfattes af forordningens anvendelsesområde, er det alligevel stærkt bekymrende, at man (bevidst?) undlader at udtage denne gruppe ansatte for forordningen.

Ad 6) Arbejdsgivernes ret til selvforsvar (lockout)

Enhver regulering af strejkeretten der undlader at ligestille arbejdsgivernes ret til selvforsvar er diskriminerende. Ved kun at regulere og beskytte strej-

keretten bryder man EU traktatens artikel 154 der taler om en afbalanceret støtte til begge parter. Strejkeretten og lockout retten bør derfor ligestilles. Hvilket i øvrigt også er tilfældet i henhold til traktatens artikel 153 stk. 5.

Ad 7) Forordningens anvendelsesområde

Forordningen syntes i sit faglige område kun at dække grænseoverskridende aktiviteter. Der henvises til sammenhængen med etableringsfriheden og den frie udveksling af tjenesteydelser. Den syntes at holde sig til Laval sagens område. Der udelukkende drejer sig om en serviceyder, der leverer service på tværs af landegrænserne.

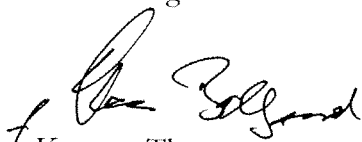
Men det fremgår ikke særlig klart at det kun er dette forhold der tænkes reguleret.

KL skal derfor anmode om at teksten ændres så det klart fremgår at anvendelsesområdet kun er i de tilfælde hvor der faktisk ydes en service på tværs af landegrænserne.

De situationer hvor der potentielt kunne tænkes en service ydelse på tværs af landegrænsen skal eksplicit undrages. I modsat fald er der overhoved ingen nationale strejkesituationer der er undtaget for reguleringen.

På ovenstående baggrund mener KL ikke at Kommissionens forslag bør nyde fremme.

Med venlig hilsen

f. Karsten Thystrup

Henrik Schilder